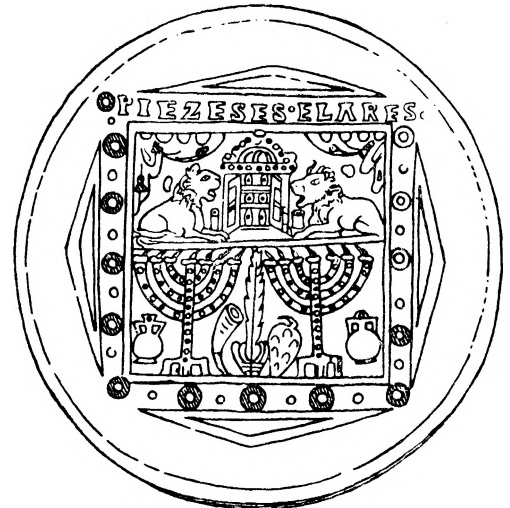

קרקעית של כוס ועליה חרות ציור העקידה

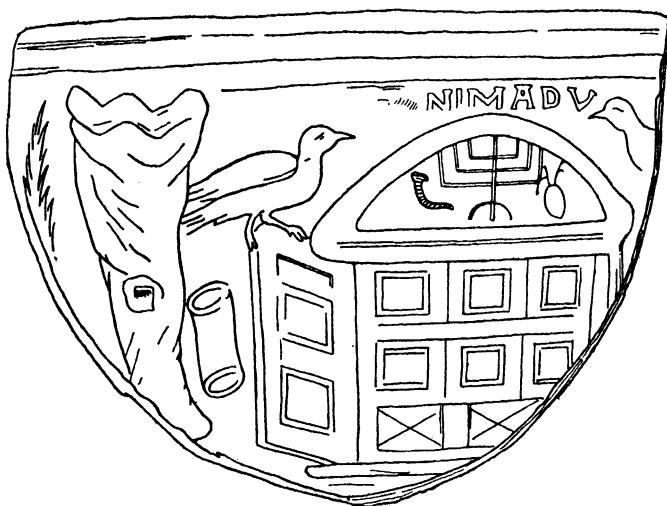

קרקעית של כלי זכוכית עם ציורים מוזהבים

המוטיבה של ציור החמה ברגע זריחתה מיוסדת על מסורת אמנותית עתיקה של תאורי הליוס באמנות היונית. ההקבלה הדומה ביותר לתיאור שבבית-אלפא הוא הציור הידוע על נזה מהמאה החמישית לפני סה"נ הנמצאת כעת במוזיאון הבריטי. הציור הזה מראה את הליוס, שראשו מעוטר קרני-אור, עולה מתוך המים רכוב על מרכבה רתומה לארבעה סוסים בעלי כנפים. הופעתו מחרידה את הכוכבים, המצוירים בדמויות נערים מתרחצים, הצוללים זה אחר זה בנבכי הים. הציור כולו קבל בבית-אלפא צורה יותר פשוטה, נאמר יותר, ריאליסטית, אולם זוהי אותה הקונצפציה, שרחפה לפני האמן היוני אלף שנים לפני כן!

את דמות החמה המחזיקה בידה את מושכות הסוסים הרתומים במרכבתה אפשר לראות גם בשרידי-הציור שבגלגל המזלות ברצפת בית-הכנסת בנערן. מראש החמה נשארו שם רק קרני האור העוטרות אותו. לעומת זאת נראה עוד חלק הגוף העליון העטוף בגד קצר מקושט בציורי כוכבים ומרוכס בסיכה עגולה על החזה. היד השמאלית מחזיקה את מושכות הסוסים, שנשטטו לגמרי מלבד קצות ראשיהם ורגליהם. גם בנערן, כמו בציור שבבית-אלפא, מצוירים הגלגלים, הגדולים שם מהפרוד-פורציה הדרושה, במלוא היקפם ולא במראה מן הצד, כפי שצריך להיות.

המעגל הקונצנטרי החיצוני מכיל בתוכו את צורות שנים-עשר המזלות. הציורים נפרדים זה מזה על-ידי רצועות רחבות של תשליבים, צורות הנדסיות שונות וקישוטים אחרים. המזלות מתחילים מימין מרכבת החמה ועולים ומקיפים אותה משמאל לימין.

שבר של כלי זכוכית עם ציורים מוזהבים